

MATERIAŁY ELEKTROIZOLACYJNE	N O R M A B R A N Ż O W A	BN-88
	Materiały elektroizolacyjne	6300-01
	Symbole nośników, żywic i lakierów	Zamiast BN-77/6300-01
		Grupa katalogowa 0630

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są symbole nośników i żywic stosowanych do produkcji termoutwardzalnych materiałów elektroizolacyjnych, jednowarstwowych, nasycanych lub powlekanych oraz wielowarstwowych sklepanych lub prasowanych.

1.2. Zastosowanie. Symbole należy stosować do tworzenia oznaczenia materiałów elektroizolacyjnych nasycanych, utwardzanych, sklepanych itp.

1.3. Określenia

1.3.1. nośnik — składnik zwiększający mechaniczną wytrzymałość lub charakterystyczne właściwości materiałów elektroizolacyjnych.

1.3.2. żywice. Składnik nadający podstawowe właściwości elektroizolacyjne i konstrukcyjne, stosowany jako materiał nasycający, powlekający lub sklejący nośnik.

1.3.3. opłot. Taśma pleciona o przekroju okrągłym (opłot) stosowany jako nośnik koszulek elektroizolacyjnych nasycanych.

2. SYMBOLE

2.1. Symbole nośników

2.1.1. Papiery

PA — papier azbestowy
PC — papier celulozowy
PM — papier mikowy
PPA — papier poliamidowy

2.1.2. Tkaniny

TA — tkanina azbestowa
TC — tkanina celulozowa
TP — tkanina poliestrowa
TS — tkanina szklana

2.1.3. Materiały włókiennicze nietkane

MC — przędzina celulozowa
MS — mata szklana
RS — pasmo szklane (rowing)
WP — włóknina poliestrowa
WS — włóknina szklana

2.1.4. Opłot (taśmy plecione okrągłe)

OJ — opłot jedwabny
OS — opłot szklany
OP — opłot poliestrowy

2.1.5. Folie

FPT — folia poliestrowa
FPC — folia poliwęglanowa
FPI — folia poliimidowa
FPP — folia polipropylenowa

2.2. Symbole żywic i lakierów

A — lakier alkidowy
E — żywica epoksydowa
F — żywica fenolowa
G — lakier glistalowy
K — lakier karbamidowy
M — żywica melaminowa
O — lakier olejny
PI — żywica poliimidowa
PUR — żywica poliuretanowa
S — żywica silikonowa
SZ — szelak
UP — żywica poliestrowa nienasycona

3. BUDOWA OZNACZENIA

3.1. Tworzenie symboli złożonych. W przypadku nośników kombinowanych należy stosować oznaczenia podstawowe bez zmian (P-papier, T-tkanina) dodając symbole uzupełniające np. PCM-papier celulozowo-mikowy, TCP-tkanina celulozowo-poliestrowa.

Zgłoszona przez Instytut Przemysłu Tworzyw i Farb
Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Chemii Przemysłowej dnia 29 grudnia 1988 r.
jako norma obowiązująca od dnia 11 sierpnia 1989 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 6/1989, poz. 14)

3.2. Tworzenie oznaczenia. Oznaczenie należy tworzyć z symboli poszczególnych składników wg p. 2. W przypadku więcej niż dwu składników między symbolami należy stosować odstępy lub znaki rozdzielające, np. -, , +. Na pierwszym miejscu należy umieścić symbol nośnika charakteryzujący materiał, następnie sym-

bol żywicy. W miarę potrzeby, w dalszej kolejności należy podać symbole innych składników stanowiących warstwy osłonne lub uzupełniające. W przypadku skomplikowanych układów dopuszcza się stosowanie dodatkowych symboli cyfrowych, których znaczenie należy opisać w normie przedmiotowej.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Zakłady Tworzyw Sztucznych ERG, Gliwice.

2. Zalecenia międzynarodowe i normy zagraniczne:
ISO 1043 Symbols for terms relating to plastics
RfN DIN 7728 Kunststoffe. Kurzzeichen

3. Zasadnicze zmiany w stosunku do BN-77/6300-01

— wprowadzono symbole składające się tylko z dużych liter z uwagi na zastosowanie techniki komputerowej,

— uaktualniono rodzaje stosowanych materiałów,
— wyeliminowano tkaninę jedwabną, matę azbestową, żywicę butadienowo-styrenową,
— wprowadzono przędzinę celulozową, folię polipropylenową, lakier glikталowy i karbamidowy oraz szelak.

4. Autorzy normy — Jadwiga Skoczeń, mgr Ewa Rogalska — Zakłady Tworzyw Sztucznych ERG, Gliwice.